

Til lovforslag nr. L 141

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 23. maj 2013

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning og lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v.

(Seksualforbrydelser)

[af justitsministeren (Morten Bødskov)]

1. Ændringsforslag

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet 5 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 6. februar 2013 og var til 1. behandling den 22. februar 2013. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Høring

Lovforslaget bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser. Justitsministeren sendte den 20. november 2012 betænkningen til udvalget, jf. REU alm. del – bilag 83. Betænkningen har været sendt i høring, og den 6. februar 2013 og den 22. april 2013 sendte justitsministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra Amnesty International og Det Centrale Handicapråd.

Justitsministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Teknisk gennemgang

Retsudvalget har den 4. april 2013 haft teknisk gennemgang af lovforslaget med justitsministeren og embedsmænd fra Justitsministeriet

Lukket ekspertmøde

Retsudvalget afholdt den 8. maj 2013 et lukket ekspertmøde om lovforslaget. Programmet for det lukkede ekspertmøde er omdelt på bilag 8.

Deputationer

Endvidere har Amnesty International mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 46 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2 af udvalgets spørgsmål og justitsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (S, RV, SF, EL og SIU) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*. Flertallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (V, LA og KF) vil ved 3. behandling af lovforslaget stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Venstres, Liberal Alliances og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget noterer sig med tilfredshed, at Straffelovrådet på den tidligere VK-regerings initiativ har gennemgået straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser og afrapporteret gennemgangen i sommeren 2012. V, LA og KF er dog skeptiske over for L141, som regeringen i forlængelse af betænkningen fra Straffelovrådet har fremsat til behandling i Folketinget. Lovforslaget, der på væsentlige områder adskiller sig fra Straffelovrådets anbefalinger, har ikke været sendt i høring på trods af regeringsgrundlagets flotte ord og ønsker om en bedre lov kvalitet.

Partierne ser en række positive elementer i lovforslaget, som vi varmt støtter, bl.a. de tre forhøjelser af strafferammerne angående forhold begået over for børn under 18 år, forhøjelse af forældelsesfristerne i sager om overgreb på børn, at det nu indgår som en skærpene omstændighed, at forurettede er offer for menneskehandel samt en række andre elementer af lovforslaget.

Lovforslaget indeholder dog mere end 35 ændringer af straffelovens kapitel 24, hvor flere er omfattende og principielle ændringer, som fortjener større opmærksomhed, debat og diskussion fra lovgivere og regering, end den af regeringen fastsatte lovgivningsproces har tilladt. En ordentlig lovgivningsproces er vigtig med henblik på at sikre retssikkerheden, undgå lovsjusk og dermed en situation, hvor Folketinget reelt vedtager en lov, som lovgiver ikke har forstået den vidererækkende betydning af. V, LA og KF havde derfor gerne set, at forslaget havde fået lov til at ligge sammen over og var blevet genfremsat til forhandling og debat i folketingssamlingen 2013-14.

V, LA og KF finder det meget problematisk, at en række alvorlige forbrydelser med lovforslaget løftes op i voldtægtsparagrafferne, hvorved de meget forskelligartede forbrydelser samles i samme strafferamme. Med den øvelse signaleres det fra politisk side, at strafværdigheden af forbrydelsen ønskes øget, hvilket understreges af, at forseelserne får en højere strafferamme, men der er netop ikke lagt op til, at der skal ske strafsænkninger i forhold til retspraksis. Generelt fremhæves det gang på gang i lovforslaget at »lovforslaget – med enkelte undtagelser – ikke lægger op til generelle ændringer i strafudmålingen«, som det bl.a. fremgår af svar på spørgsmål nr. 2, der er optrykt som bilag til betænkningen. Dette er mindretallet kritisk over for, da lovforslaget får karakter af en jurateknisk øvelse, som får meget begrænset eller ingen betydning i forhold til retspraksis.

En række af de områder, hvor man i lovforslaget ikke tilsiger ændringer i strafniveauet i forhold til det eksisterende, men hvor V, LA og KF gerne så længere idømte straffe, er f.eks.:

- Lovforslagets § 216, stk. 2 »voldtægt i form af samleje med et barn under 12 år«
- Lovforslagets § 216, stk. 3 »voldtægt under særligt skærpene omstændigheder«
- Lovforslagets § 222, stk. 2 »samleje med et barn på 12-14 år ved anvendelse af tvang eller trusler«
- Lovforslagets § 235, stk. 1 »udbredelse af børneporno under særligt skærpene omstændigheder«
- Straffelovens § 217 »den, som skaffer sig samleje ved anden ulovlig tvang, jf. § 260, end vold eller trussel om vold«.

Lovforslaget lægger heller ikke op til at ændre på, at der ikke i dag sker en generel forskellig vurdering af grovheden af en kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til en overfaldsvoldtægt. Mindretallet havde gerne set en klar politisk stillingtagen til, at en overfaldsvoldtægt klart er mere krænkende og strafværdigt end en par- eller kontaktvoldtægt, og vil gerne tilkendegive, at de ikke er enige med hverken justitsministeren eller Straffelovrådet om, at strafniveauet for

overfaldsvoldtægt ikke skal øges. Her henvises til svar på spørgsmål nr. 25, der er optrykt som bilag til betænkningen.

V, LA og KF er af den principielle opfattelse, at strafferammen bør være et signal til borgerne om, hvor strafværdig vi som samfund betragter en forbrydelse. Ved at nogle forbrydelser fremover skal straffes hårdere, bliver forskellen mellem egentlig voldtægt og andre seksualforbrydelser mindre, og det finder mindretallet problematisk, for det signalerer, at man f.eks. betragter voldtægt som mindre slemt, relativt og proportionalt.

Endelig er V, LA og KF bekymrede over den rufferiparagraf, der gælder i dag. Den betyder nemlig, at prostituerede sættes i en meget udsat position, fordi de ikke selv kan vælge samarbejdspartnere. Når de f.eks. ønsker beskyttelse eller har behov for telefondamer, er de tvunget til at alliere sig med personer, der er ligeglade med, at de risikerer at blive straffet. Dermed kan samarbejdsrelationerne blive problematiske, eller de prostituerede kan vælge slet ikke at gøre noget for deres egen sikkerhed, og så er de overladt til bandernes velbefindende. Mindretallet mener, at man bør gå den modsatte vej og sikre, at de prostituerede kan indgå i samarbejder, så deres position bliver mindre udsat, end den er i dag.

Samlet set er det mindretallets opfattelse, at lovforslaget unødigt hastes igennem Folketinget, og mere vigtigt er det V's, LA's og KF's holdning, at en ændring af straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser bør indeholde en ændring af rufferiparagraffen og af strafniveauet for en række af de mest alvorlige seksualforbrydelser. Derfor stemmer mindretallet hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling, og mindretallet vil i næste samling udarbejde et fælles beslutningsforslag om ændringer af straffelovens kapitel 24 med fokus på ovenstående bemærkninger.

Et *andet mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget mener, at der er for meget, der er samlet i ét lovforslag, og at der for flere elementer i lovforslaget faktisk burde have været udarbejdet og fremsat et selvstændigt lovforslag.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en generel modernisering af straffelovens bestemmelser om seksualforbrydelser. Lovforslaget bygger på Straffelovrådets betænkning om seksualforbrydelser, og med forslaget udvides straffelovens regler om voldtægt, så voldtægt ud over tiltvinding af samleje ved vold eller trusler om vold fremover også vil omfatte at skaffe sig samleje ved anden ulovlig tvang eller ved at udnytte offerets hjælpeløse tilstand eller situation samt ethvert samleje med et barn under 12 år. Dette støtter DF.

DF havde dog gerne set en generel og markant hævelse af strafniveauet i voldtægtssager. Samfundet skal sende et tydeligt signal om, at uanset hvad er voldtægt uacceptabelt. Hvis man er voksen nok til at overtræde lovgivningen, og man begår noget så forfærdeligt som voldtægt, der kan ødelægge et andet menneskes liv, skal hammeren også falde hårdt uanset hvad.

Som noget nyt foreslår regeringen også, at en person, der dømmes for seksuelt misbrug af børn, skal kunne gives på-

læg om ikke at søge at kontakte børn, som den pågældende ikke kender, gennem internettet – et rimeligt tiltag efter DF's opfattelse.

Desuden vil forældelsesfristen for strafansvaret for seksuelt misbrug af børn med lovforslaget tidligst begynde at løbe fra den dag, hvor offeret fylder 21 år mod 18 år i dag. Den del støtter DF, men partiet understreger, at det er alt for lidt. Der bør ikke være en forældelsesfrist i sager om incest og seksuelt misbrug af børn. DF forstår ganske enkelt ikke, at justitsministeren og regeringen lader Straffelovrådet bestemme, hvorvidt der skal være en sådan frist. Det bør være en politisk prioritering, og Folketinget bør give ofrene de bedst tænkelige muligheder for afklaring, herunder i forhold til at kunne føre en sag imod gerningsmanden eller gerningsmændene.

Seksuelt misbrug af børn er på alle måder forkasteligt og skal straffes hårdt, og offeret og samfundet skal, uanset hvor lang tid der er gået, siden overgrebet eller overgrebene fandt sted, kunne rejse en sag.

I forhold til den del af lovforslaget, der handler om prostitution, har DF med tilfredshed noteret sig, at regeringen ikke lægger op til at kriminalisere købesex, som regeringspartierne ellers gik til valg på. Det er efter DF's opfattelse godt, fordi et sådant forbud ikke vil hjælpe de prostituerede, snarere tværtimod.

DF har stillet en række ændringsforslag til lovforslaget. Såfremt ændringsforslagene bliver vedtaget, vurderer DF, at kvaliteten af lovforslaget vil blive hævet.

DF beklager, at regeringen ikke har indkaldt til politiske drøftelser om lovforslaget, og at regeringen har samlet alle elementerne i ét lovforslag, da flere af elementerne burde stå alene i et selvstændigt lovforslag.

DF beklager også, at regeringen ikke forholder sig til, at strafniveauet i f.eks. voldtægtssager generelt er for lavt. DF vil fortsat med respekt for den enkeltes retssikkerhed arbejde for højere straffe på området, bl.a. hvad angår seksualforbrydelser mod børn og overfaldsvoldtægt. Samlet set kan DF dog støtte lovforslaget, da det indeholder en række forbedringer, som DF tidligere har efterlyst.

Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af et *mindretal* (V, LA og KF):

Til § 1

1) Nr. 3 affattes således:

»3. § 93, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

2) Efter nr. 3 indsættes som nye numre:

»01. I § 93, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

02. Efter § 93 b indsættes:

»§ 93 c. Når en lovovertrædelse, som er omfattet af §§ 210 eller 216-224, § 225, jf. §§ 216-224, § 226 eller § 227, stk. 1, begås over for en person under 18 år, indtræder forældelse ikke.«

[Ophævelse af forældelsesfristen for strafansvaret for seksuelt misbrug af børn og incest over for børn]

3) Nr. 4 affattes således:

»4. § 94, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelse af § 245 a, § 246, jf. § 245 a, og § 262 a, stk. 2, over for en person under 18 år eller af § 232 over for et barn under 15 år regnes forældelsesfristen dog tidligst fra den dag, den forurettede fylder 21 år. Hvis gerningsmanden med vold, ulovlig tvang efter § 260 eller på anden måde ved en strafbar handling har tvunget den forurettede til at undlade at anmelde lovovertrædelsen til politiet, regnes forældelsesfristen dog tidligst fra det tidspunkt, hvor tvangen er ophørt.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

4) Nr. 16 udgår.

[Ordlyden »vildfarende anser samlejet som ægteskabeligt eller« bibeholdes i § 221]

Til § 5

5) I stk. 2 ændres »nr. 4« til: »nr. 02 og 4«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Bemærkninger

Til nr. 1, 2, 3 og 5

Pædofili er overgreb mod børn, hvis seksualitet af gode grunde ikke er udviklet, og som derfor bliver udsat for et meget voldsomt overgreb. Dansk Folkeparti mener ikke, at der skal være en forældelsesfrist i sager om incest og seksuelt misbrug af børn, og at det er en politisk prioritering at give ofrene de bedst tænkelige muligheder for afklaring, herunder at kunne føre en sag imod gerningsmanden eller gerningsmændene. Med ændringsforslaget ønsker Dansk Folkeparti derfor at sikre, at man fremover kan anmelde seksuelle overgreb, når man som offer er klar til at konfrontere krænkeren og berette om overgrebene, og at dette ikke bliver forhindret af en kunstig fastsat forældelsesfrist.

Til nr. 4

Det er efter forslagsstillernes opfattelse ikke det rette tidspunkt at afskaffe første led i straffelovens § 221. Det skyldes bl.a. forekomsten af religiøse vielse og eksistensen af parallelle retssystemer. Et eksempel på eksistensen af pa-

rallele retssystemer ses i forbindelse med muslimske ægteskaber. I november 2011 udkom en rapport fra SFI, der dokumenterer, at islamisk lov og forskellige kulturelle og sociale normer i høj grad er virkeligheden for masser af kvinder overalt i Danmark. De bliver muslimsk viet i såkaldte nikah-forhold og indgår dermed ægteskaber, som ikke er juridisk

gældende. Ikke desto mindre må det antages, at der på grund af omfangets størrelse kan forekomme eksempler på, at en person har indgået et religiøst ægteskab i den tro, at ægteskabet også har juridisk gyldighed, og dermed vildfarende anser det seksuelle forhold for ægteskabeligt.

Jesper Petersen (S) Julie Skovsby (S) Mogens Jensen (S) Mette Reissmann (S) Ole Hækkerup (S) Rasmus Prehn (S)
Jeppe Mikkelsen (RV) Zenia Stampe (RV) Camilla Hersom (RV) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) fmd. Mette Boye (SF)
Pernille Skipper (EL) Johanne Schmidt-Nielsen (EL) Henning Hyllested (EL) Doris Jakobsen (SIU) Kim Andersen (V)
Preben Bang Henriksen (V) Inger Støjberg (V) Karen Jespersen (V) Jan E. Jørgensen (V) Karsten Lauritzen (V)
Kristian Pihl Lorentzen (V) Karsten Nonbo (V) Peter Skaarup (DF) Dennis Flydtkjær (DF) Pia Adelsteen (DF)
Kim Christiansen (DF) Simon Emil Ammitzbøll (LA) Tom Behnke (KF) nfmd.

Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	45	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende L 141

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra justitsministeren
2	Henvendelse af 3/12-12 fra Amnesty International
3	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
5	Henvendelse af 12/3-13 fra Det Centrale Handicapråd
6	Henvendelse af 31/3-13 fra Amnesty International
7	Supplerende høringssvar og høringsnotat, fra justitsministeren
8	Program for Retsudvalgets lukkede ekspertmøde den 8. maj 2013
9	Forslag fra Gadejuristen til bestemmelse om rufferi
10	2. udkast til betænkning
11	Revideret tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 141

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for gradueringen af strafudmålingen inden for strafferammerne på hhv. 12 år, 10 år, 8 år, 6 år og 4 år, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om en skematisk oversigt over strafferammerne for de forskellige seksualforbrydelser i lovforslaget, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om ministeren med lovforslaget vil forhindre, at ofre for sexchikane kan få tilkendt større erstatning end kvinder, der har været udsat for fuldbyrdet voldtægt, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om oversendelse af et dokument, hvor lovforslagets elementer kort gennemgås i punktform, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm., om ministeren i punktform vil gennemgå de dele, som foreslås afskaffet, men som efter ministeriets opfattelse dækkes ind af anden og fortsat gældende lovgivning, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag, der ophæver forældelsesfristen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om, hvilken effekt ministeren forventer, at det vil få, at bl.a. bar- og gadeprostitution m.v. sidestilles med bordelvirksomhed, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om, hvilke muligheder der er for at gå videre end de nuværende formuleringer omkring børnepornografi i lovforslaget og kriminalisere tegneserier med børnepornografi, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om, at der i Straffelovrådets betænkning s. 546 foreslås afkriminalisering af de mellemhandlere, som prostituerede bruger som hjælp og beskyttelse, og om, hvorfor ministeren har undladt denne specificering i lovforslaget, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 10 Spm. om, hvorfor ministeren går imod Straffelovrådets anbefaling og undlader at afkriminalisere mellemhandlere, som prostituerede bruger som hjælp og beskyttelse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om, hvad formålet er med at fastholde kriminaliseringen af mellemhandlere, som prostituerede bruger som hjælp og beskyttelse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om, hvordan fastholdelsen af kriminalisering af mellemhandlere, som prostituerede bruger som hjælp og beskyttelse, forventes at påvirke prostituerede, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om, hvordan prostituerede kan ansætte sikkerheds- og hjælpepersonale, uden at disse bliver kriminaliseret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om, hvilke persongrupper ministeren forventer vil blive sigtet og dømt som mellemhandlere fremadrettet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om, hvilke persongrupper og hvor mange der er blevet dømt som mellemhandlere de seneste 3 år, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om, hvordan det skal tolkes, når der i bemærkningerne til lovforslaget står, at: »Justitsministeriet finder dog ikke grundlag for i forhold til den foreslåede rufferibestemmelse at justere på den hidtidige forståelse af at »holde bordel« eller for at ophæve den eksisterende kriminalisering af at optræde som mellemmand ved andres prostitution, da det vil kunne sende et forkert signal«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm., om ministeren er enig med Straffelovrådet i, at der kun er tale om udnyttelse, hvis prisen for den betalte ydelse »væsentligt overstiger den sædvanlige pris for den pågældende ydelse«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 18 Spm. om, hvad formålet er med skærpelsen af rufferiparagraffen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 19 Spm. om, hvilke persongrupper og hvor mange skærpelsen af rufferiparagraffen forventes at ramme, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 20 Spm. om, hvordan ministeren forventer, at skærpelsen af rufferiparagraffen vil berøre de prostituerede, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 21 Spm., om det samlede lovforslag har til hensigt at beskytte prostituerede, og i givet fald hvordan, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om, at lovforslaget enkelte steder afviger væsentligt fra Straffelovrådets betænkning, som var i høring, og om, ministeren vil redegøre for, om man ikke på den baggrund burde sende lovforslaget i høring, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om kommentar til henvendelsen af 3/12-12 fra Amnesty International, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 24 Spm. om, at hvis Folketinget på et senere tidspunkt ønsker at forhøje strafudmålingen generelt for overfaldsvoldtægt, hvordan kan det så lade sig gøre uden at ændre på strafferammen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 25 Spm. om, hvad regeringens begrundelse er for at hæve strafferammen for en lang række overtrædelser af bestemmelserne i kapitel 24 i straffeloven, men ikke at forhøje straffen for voldtægt og overfaldsvoldtægt, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 26 Spm., om det er korrekt opfattet, at regeringen ønsker mindre forskel på strafudmålingen for egentlig voldtægt og alle andre overtrædelser af bestemmelserne i kapitel 24 i straffeloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 27 Spm., om det ikke giver anledning til unødigt forvirring, når alle mulige overtrædelser samles i samme paragraf og/eller får samme strafferamme, når det jf. forslaget er meningen, at selve strafudmålingen skal være vidt forskellig, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 28 Spm. om, hvorfor regeringen ikke benytter muligheden for en gang for alle at få præciseret bestemmelserne om rufferi og alfonseri, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 29 Spm. om tiltalefrafald i sager om en ung persons frivillige seksuelle forhold til et barn på 12-14 år, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 30 Spm. om, hvad formålet er med at flytte rundt på velkendte paragraffer, når der i øvrigt ikke er lagt op til ændring af indholdet af paragraffens formål, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 31 Spm. om, hvad regeringens begrundelse er for at anse det for mindre strafværdigt at tilsnige sig samleje med en person, der forveksler gerningsmanden med en anden, set i forhold til udnyttelse af, at ofret er i en hjælpeløs tilstand, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 32 Spm. om kommentar til henvendelsen af 12/3-13 fra Det Centrale Handicapråd, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 33 Spm. om en redegørelse for de foreslåede ændringer af rufferibestemmelsen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 34 Spm. om, på hvilken måde den foreslåede bestemmelse om rufferi afviger fra reglerne i Australien, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 35 Spm. om en redegørelse for de australske erfaringer med deres rufferibestemmelser, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 36 Spm., om ministeren er enig i Straffelovrådets opfattelse af, at det er mest sandsynligt, at et forbud mod købesex højst vil have marginal indvirkning på omfanget af menneskehandel, rufferi og alfonseri, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 37 Spm. om, hvordan ministeren vil udbrede kendskabet til, at køb af sex hos ofre for menneskehandel er strafbart, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 38 Spm. om, hvordan ministeren med lovforslaget vil sikre, at politiet fremover reelt efterforsker sager mod sexkunder hos ofre for menneskehandel, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 39 Spm. om, hvor mange personer der i hhv. 2011 og 2012 er blevet hhv. sigtet og tiltalt efter hhv. straffelovens § 228 og § 229, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 40 Spm. om kommentar til artiklerien »Når politiet lytter til sexarbejdere« fra Damefrokosten.com den 18. oktober 2012, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 41 Spm. om kommentar til henvendelse af 31/3-13 fra Amnesty International, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 42 Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag, der ophæver forældelsesfristen for strafansvaret for seksuelt misbrug af børn og incest, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 43 Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag, der fjerner den hjemmel, der er i lovforslaget til at anvende indgreb i meddelelshemmeligheden i forbindelse med almindelig prostitution, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 44 Spm. om kommentar til forslaget fra Gadejuristen til bestemmelse om rufferi, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 45 Spm. om, hvilken praktisk betydning muligheden for at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden i sager om rufferi har, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 46 Spm., om lovforslaget medfører, at prostitution bliver et lovligt erhverv, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

Bilag 2

2 af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og justitsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra Venstre, Liberal Alliances og Det Konservative Folkeparti.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes udarbejde en skematisk oversigt over strafferammerne for de forskellige seksualforbrydelser i L 141 (seksualforbrydelser). Oversigten skal indeholde oplysninger om strafferamme, forbrydelse, nuværende strafudmåling/domspraksis samt forventet strafudmåling som følge af lovforslaget. Oversigten bedes sorteret primært på strafferammer og sekundært, indenfor hver strafferamme, på den forventede strafudmåling.

Svar:

Nedenstående oversigt over strafferammer og strafudmåling omfatter forbrydelserne i straffelovens kapitel 24 samt incest, jf. straffelovens § 210, sådan som bestemmelserne foreslås affattet ved lovforslaget. Strafbestemmelser, som angår samleje, finder tilsvarende anvendelse – med samme strafferamme – med hensyn til andet seksuelt forhold end samleje, jf. straffelovens § 225 og § 210, stk. 3, sådan som disse bestemmelser foreslås affattet ved lovforslaget. For overskuelighedens skyld angives dette ikke i oversigten. Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 228 om straf for uagtsomhed med hensyn til forurettedes tilstand og alder i forhold til nærmere opregende strafbemmelser er heller ikke medtaget i oversigten. Den foreslåede § 228 indeholder ikke en selvstændig strafferamme, men bestemmer, at der skal fastsættes en forholdsmæssig mindre straf.

Med enkelte undtagelser indeholder lovforslaget ikke angivelser vedrørende den nuværende strafudmåling eller den strafudmåling, som forventes, hvis lovforslaget vedtages. Dette skyldes, at lovforslaget –

med enkelte undtagelser – ikke lægger op til generelle ændringer i strafudmålingen. I oversigten nedenfor er derfor i givet fald medtaget oplysninger om den nuværende strafudmåling fra Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser, som lovforslaget bygger på.

1. Fængsel indtil 12 år

- Voldtægt i form af samleje med et barn under 12 år (§ 216, stk. 2)
- Voldtægt under særligt skærpende omstændigheder (§ 216, stk. 3)
- Samleje med et barn på 12-14 år ved anvendelse af tvang eller trusler (§ 222, stk. 2)

Om det eksisterende straffniveau for voldtægt fremgår følgende af pkt. 3.2.3 af lovforslagets almindelige bemærkninger:

»Udgangspunktet for strafudmålingen for et enkeltstående tilfælde af fuldbyrdet voldtægt må i dag antages at være fra omkring 1½ års til ca. 2½ års fængsel. Straffen i voldtægtssager (herunder i tilfælde af tiltvingelse af andet seksuelt forhold end samleje) fastsættes imidlertid af domstolene på baggrund af en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Som følge af de mange forskelligartede forhold er der store variationer i straffene for voldtægt, og der er i retspraksis også udmålt straffe, som ligger væsentligt over det udgangspunkt for strafudmålingen for voldtægt, som har været gældende siden 2002. Der udmåles f.eks. i praksis en skærpet straf, hvis der som led i voldtægten er udøvet betydelig vold, hvis voldtægten er begået over for et barn, hvis voldtægten har strakt sig over længere tid eller er begået af flere gerningsmænd, eller hvis gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem for at begå voldtægt.«

Om det fremtidige straffniveau for voldtægt fremgår bl.a. følgende af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til lovforslagets § 216):

»I de tilfælde, som er omfattet af den gældende § 216, er der ikke tilsigtet nogen ændringer i anvendelsesområdet for normalstrafferammen og den skærpede strafferamme eller i strafudmålingen i forhold til i dag.

Det skal samtidig understreges, at strafudmålingen i voldtægtssager skal ske på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde af voldtægten karakter og øvrige foreliggende omstændigheder og ikke på grundlag af en generelt forskellig vurdering af grovheden af kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til overfaldsvoldtægt. At der er tale om et overfald, vil imidlertid i almindelighed udgøre en skærpende omstændighed, og straffen for en overfaldsvoldtægt vil derfor også alt andet lige være strengere end for en kontaktvoldtægt eller parvoldtægt.

Det foreslås som noget nyt, at ethvert samleje med et barn under 12 år fremover skal straffes som voldtægt med en strafferamme på fængsel indtil 12 år, jf. § 216, stk. 2. Med forslaget flyttes det gældende § 222, stk. 1, jf. stk. 2, 1. led, til § 216. Der er således tale om en uændret kriminalisering med en uændret strafferamme. Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen ændringer i strafudmålingen i forhold til i dag. Det forudsættes således også, at betinget dom med vilkår om sexologisk behandling fortsat vil kunne anvendes i samme omfang som i dag, selv om forbrydelsen fremover betegnes som »voldtægt«. (...)

Det foreslås at lovfæste, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at forurettede er offer for menneskehandel, jf. forslaget til § 216, stk. 4.«

Om det eksisterende straffniveau for samleje med et barn under 15 år fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 363-364):

»Rigsadvokaten [har] i redegørelsen fra 2010 på baggrund af undersøgelserne fra 2004-2010 anført, at straffen i sager om kæresteforhold og andre kærestelignende relationer, hvor der var tale om yngre tiltalte i alderen op til ca. 21 år og børn i alderen 12-14 år, lå i niveauet fra betinget dom uden straffastsættelse til fængsel i op til 3 måneder, som i flere tilfælde blev gjort betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste. Hvor der var tale om ældre tiltalte fra ca. 22 år og børn i alderen 12-14 år, var straffen som ud-

gangspunkt i niveauet 3-6 måneders fængsel, som kun undtagelsesvist blev gjort betinget. Enkelte domme viste, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 222 selv i kærestelignende forhold kunne stige betydeligt, når der forelå særligt skærpende omstændigheder.

Det bemærkes i den forbindelse, at nogle sager, hvor der er tale om en ung persons samleje med en 12-14-årig, efter omstændighederne vil kunne afgøres med et tiltalefrafald uden vilkår (...).

Straffene i sager vedrørende familieforhold for et eller et par enkeltstående overgreb i form af anden kønslig omgængelse end samleje lå formentlig i niveauet 3-4 måneders ubetinget fængsel, når der ikke forelå andre skærpende omstændigheder. Straffen for mere end enkeltstående overgreb over en periode – der ofte indebar samlejer eller forsøg herpå – lå typisk på et niveau fra fængsel i 2 år og 6 måneder til fængsel i 3 år og 6 måneder, når der ikke forelå andre skærpende omstændigheder.

I sager vedrørende pasningsforhold kunne det tyde på, at straffen for enkeltstående overtrædelser i form af anden kønslig omgængelse end samleje lå i niveauet omkring 3-5 måneders ubetinget fængsel. I sager vedrørende undervisningsforhold indikerede en enkelt af de indberettede sager, at straffen for enkeltstående overtrædelser i form af anden kønslig omgængelse end samleje lå i niveauet 3-4 måneders ubetinget fængsel.

Sagerne vedrørende andre tilfælde, som det ikke havde været mulige at kategorisere, var af så forskellig karakter, at det var særligt vanskeligt at foretage en sammenligning af disse.

I redegørelsen fra 2012 (der blev ikke afgivet nogen redegørelse i 2011) har Rigsadvokaten anført, at strafudmålingen fortsat generelt lå på det niveau, som var beskrevet i redegørelsen fra 2010. Sagerne varierede meget, og der var fortsat eksempler på domme, hvor straffen ud fra en samlet vurdering af forholdets karakter og foreliggende skærpende og formildende omstændigheder blev udmålt højere eller lavere end de angivne udgangspunkter. (...)

I særligt alvorlige sager er der eksempler på idømmelse af meget lange fængselsstraffe, herunder straffe på 8, 9, 10 og 11 års fængsel.«

Det kan tilføjes, at det også er forekommet, at der er idømt 12 års fængsel for samleje med barn under 15 år, jf. Vestre Landsrets afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2013 side 91. Dommen i denne sag blev afsagt, efter at Straffelovrådet havde afsluttet arbejdet med betænkningen.

Om det fremtidige strafniveau for samleje med barn under 15 år fremgår det af de bemærkninger, der er citeret ovenfor vedrørende voldtægt, og af pkt. 5.2.1 og 5.2.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der ikke er tilsigtet ændringer i det eksisterende strafniveau.

2. Fængsel indtil 8 år

- Voldtægt i form af at tiltvinge sig samleje ved vold eller trussel om vold eller at skaffe sig samleje ved anden ulovlig tvang eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen (§ 216, stk. 1)
- Samleje med et barn på 12-14 år uden anvendelse af tvang eller trusler (§ 222, stk. 1)

Om det eksisterende og fremtidige strafniveau for at tiltvinge sig samleje ved vold eller trussel om vold eller ved at hensætte en person i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen (gældende § 216) og for samleje med barn under 15 år (gældende § 222), henvises til pkt. 1 ovenfor.

Om det eksisterende strafniveau for at skaffe sig samleje ved anden ulovlig tvang (gældende § 217) fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 254-255):

»Bestemmelsen i straffelovens § 217 ses ikke at have været anvendt i trykt retspraksis siden lovændringen i 1981. (...)

Oplysninger fra Danmarks Statistik viser, at der i den 25-årige periode 1985-2009 var i alt 16 fældende strafferetlige afgørelser for overtrædelse af straffelovens § 217 (samleje), heraf 14 ubetingede fængselsstraffe på fra 30 dages fængsel til 1½ års fængsel.

Der var i samme periode i alt 26 fældende strafferetlige afgørelser for overtrædelse af straffelovens § 217, jf. § 224 (anden kønslig omgængelse end samleje), heraf 13 ubetingede fængselsstraffe på mellem 60 dages fængsel og 9 måneders fængsel.

Endelig var der i samme periode i alt 14 fældende strafferetlige afgørelser for overtrædelse af straffelovens § 217, jf. § 225 (homoseksuelt forhold), heraf 8 ubetingede fængselsstraffe, nemlig 1 dom på 3 måneder, 1 dom på 4 måneder, 1 dom på 6 måneder, 2 domme på 1 år, 2 domme på 2 år og 1 dom på 3 år. I alle dommene på mere end 4 måneders fængsel blev der straffet i sammenstød med § 222, jf. § 225 (sekstuel forhold til barn under 15 år).«

Om det eksisterende straffniveau for at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen (gældende § 218, stk. 2), fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 279):

»[det] fremgår (...) af nyere trykt retspraksis, at straffen i en række domme er fastsat til fængsel i 4 måneder, men at der også er domme, hvor straffen er fastsat til fængsel i mindre end 4 måneder eller er gjort betinget, herunder i tilfælde af forsøg, og domme, hvor straffen er fastsat højere (bl.a. til fængsel i 6 eller 8 måneder)«

Om det fremtidige straffniveau for at skaffe sig samleje ved anden ulovlig tvang eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til straffelovens § 216):

»Det forudsættes med forslaget, at straffen for forhold, der i dag er omfattet af straffelovens § 218, stk. 2, skærpes. Det forudsatte straffniveau vil også gælde for forhold inden for ægteskab, der som noget nyt foreslås omfattet af bestemmelsen om udnyttelse af forurettede hjælpeløse tilstand.

Der lægges med forslaget op til, at udgangspunktet for strafudmålingen for et enkeltstående fuldbyrdet tilfælde af at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, fremover skal være 8 måneders fængsel. Hvis gerningsmanden har hensat forurettede i en tilstand, hvor denne ikke var i stand til at modsætte sig handlingen, uden at gerningsmanden dog har gjort det med forsæt til at skaffe sig samleje, vil der dog ved strafudmålingen fremover skulle tages udgangspunkt i et højere niveau, som afspejler, at forholdet nærmer sig voldtægt (kontaktvoldtægt).

Med forslaget lægges også op til ændringer i strafudmålingen i forhold til i dag med hensyn til at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en situation, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen (overrumplingstilfælde). Der lægges op til, at strafskærpelsen vedrørende tilfælde, der i dag er omfattet af straffelovens § 218, stk. 2, også skal omfatte overrumplingstilfælde, i det omfang der er tale om misbrug af et særligt tillidsforhold, som beror på gerningsmandens profession eller tilsvarende. Hvis der derimod undtagelsesvis ikke er tale om misbrug af et sådant særligt tillidsforhold, forudsættes der ingen ændringer i strafudmålingen i forhold til straffniveauet i dag, hvor overrumplingstilfælde straffes som blufærdighedskrænkelse. Det skal endvidere bemærkes, at det ved strafudmålingen i den konkrete sag bl.a. bør indgå, hvilken form for seksuelt forhold der er tale om, og at dette i praksis vil kunne føre til et gennemsnitligt lavere straffniveau i overrumplingstilfælde sammenlignet med andre overtrædelser af det foreslåede § 216, stk. 1, nr. 2, 2. led, fordi overrumplingstilfældene i praksis som oftest omfatter mildere grader af andet seksuelt forhold end samleje og kun meget sjældent fuldbyrdet samleje.

I overensstemmelse med almindelige strafudmålingsprincipper vil straffen kunne udmåles højere f.eks. i gentagelsestilfælde, eller hvis der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse. Omvendt vil straffen kunne udmåles lavere f.eks. ved forsøg.

Strafudmålingen vil endvidere skulle ske ud fra den enkelte sags konkrete omstændigheder, og den konkrete straf også for et enkeltstående fuldbyrdet tilfælde af at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, hvor denne er ude af stand til at modsætte sig handlingen, vil således afhængig af de konkrete omstændigheder kunne fastsættes både højere og lavere end det forudsatte udgangspunkt på 8 måneders fængsel.

Som eksempler på forhold, som kan indgå i vurderingen af forbrydelsens grovhed og dermed ved fastsættelsen af straffen, kan nævnes det seksuelle forholds nærmere karakter (samleje eller andet seksuelt forhold end samleje og i givet fald hvilken form for seksuelt forhold), overgrebets tidsmæssige varighed, graden af forurettedes hjælpeløshed, forurettedes alder, stedet for overgrebet, herunder om gerningsmanden er trængt ind hos forurettede, og de omstændigheder, under hvilke gerningsmanden mødte forurettede, herunder karakteren af et eventuelt forudgående samvær.

De beskrevne forhold skal ikke anses for udtømmende, og fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer i strafniveauet for de forhold, der i dag er omfattet af straffelovens § 217.«

3. Fængsel indtil 6 år

- Samleje med en slægtning i nedstigende linje, herunder når slægtskabet beror på adoption (§ 210, stk. 1)
- Udbredelse af børnepornografi under særligt skærpende omstændigheder (§ 235, stk. 1)

Om det eksisterende strafniveau for samleje med en slægtning i nedstigende linje fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 706):

»Der er kun få trykte domme om overtrædelse af § 210, stk. 1, hvor forurettede var fyldt 15 år, da forholdet blev indledt. Fra nyere retspraksis kan nævnes følgende domme, herunder vedrørende § 210, stk. 3, jf. stk. 1, om anden kønslig omgængelse end samleje:

UfR 2007.1399 V (1 år og 3 måneders fængsel): Tiltalte havde i en periode på ca. 4 måneder flere gange om ugen samleje med sin 20-årige datter og havde endvidere anden kønslig omgang end samleje med hende.

TfK 2006.526 V (9 måneders fængsel): Tiltalte havde berørt sin 24-årige søns kønslem og indført to fingre i hans endetarm. Tiltalte var tidligere dømt for anden kønslig omgængelse end samleje med samme søn på et tidspunkt, hvor sønnen var under 12 år.

TfK 2001.233 V (2½ års fængsel): Tiltalte havde i en periode på ca. 3½ år utallige gange haft samleje og anden kønslig omgængelse end samleje med sin 16-20 årige datter.«

Om det eksisterende strafniveau for udbredelse af børnepornografi under særligt skærpende omstændigheder fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 626):

»Endvidere foreligger der én (...) trykt dom (TfK 2011.272 V) vedrørende udbredelse under særligt skærpende omstændigheder (så vidt ses i kraft af materialets meget store omfang og herunder til dels meget grove karakter). Sagen angik ca. 1,4 mio. fotografier og 9.288 film, heraf 3.779 fotografier og 178 film med særligt grove seksuelle forhold, som tiltalte havde lagret på sin computer, og som blev stillet til rådighed for andre i et fildelingsnetværk. Straffen blev fastsat til 3 års fængsel (dissens af 3 dommere for at fastsætte straffen til 4 års fængsel).«

Det fremtidige strafniveau omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende strafniveau.

4. Bøde eller fængsel indtil 6 år

- Medvirken til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde (§ 224, stk. 1)
- Optagelse af pornografiske fotografier, film eller lignende af en person under 18 år med forsæt til at sælge eller på anden måde udbrede materialet (§ 226)
- Medvirken til, at en person under 18 år deltager i en forestilling med pornografisk optræden (§ 227, stk. 1)

Om det eksisterende straffniveau fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 498 og 571):

»Trykt retspraksis om overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 2, er sparsom. Som eksempel kan nævnes følgende dom:

TfK 2004.238 Ø (4 måneders fængsel): En 26-årig mand havde tilskyndet og bistået en 19-årig udenlandsk kvinde til at arbejde som prostitueret. Tiltalte havde haft en nettofortjeneste på 50.000 kr. (...)

Der foreligger ikke trykt retspraksis vedrørende overtrædelse af straffelovens § 230 eller § 235 a.

Oplysninger fra Danmarks Statistik viser, at der i den 10-årige periode 2000-2009 var i alt 4 fældende strafferetlige afgørelser for overtrædelse af straffelovens § 230, hvoraf én var en ubetinget fængselsstraf (på 5 måneder).

Straffelovens § 235 a har kun været gældende siden den 1. juli 2009, og der foreligger endnu ikke statistiske oplysninger om bestemmelsens anvendelse ud over, at politiet i 2009 modtog 0 anmeldelser om overtrædelser af bestemmelsen og i 2010 1 anmeldelse om overtrædelse af bestemmelsen.«

Det fremtidige straffniveau for overtrædelse af det foreslåede § 224, stk. 1, omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende straffniveau. Med hensyn til de foreslåede § 226 og § 227, stk. 1, fremgår det udtrykkeligt af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21, at der ikke er tilsigtet nogen ændringer i strafudmålingen i forhold til i dag.

5. Fængsel indtil 4 år

- At skaffe sig samleje ved at udnytte en persons sindssygdom eller mentale retardering (§ 218)
- En ansats samleje med en beboer på visse institutioner mv. (fængsler, psykiatriske afdelinger mv.) (§ 219)
- Samleje med en person under 18 år ved groft misbrug af arbejdsmæssig, økonomisk eller behandlings- eller plejemæssig afhængighed (§ 220)
- Tilsnigelse af samleje med en person, der forveksler gerningsmanden med en anden (§ 221)
- Samleje med en person under 18 år, der er den skyldiges stedbarn eller plejebarn eller er betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse (§ 223, stk. 1).
- Samleje med en person under 18 år ved groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed (§ 223, stk. 2).
- Rufferi (§ 233, stk. 1)

Om det eksisterende straffniveau for overtrædelse af straffelovens § 218, stk. 1, og §§ 219-221 fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 279, 291-292, 320-321 og 333-334):

»[det] følger (...) af nyere retspraksis gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen og Tidsskrift for Kriminalret, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 218, stk. 1, som udgangspunkt fastsættes til fængsel mellem 4 og 10 måneder. (...)

Det fremgår af nyere retspraksis gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen og Tidsskrift for Kriminalret, at straffen for en enkeltstående overtrædelse af straffelovens § 219 i flere tilfælde er fastsat til 60 dages betinget fængsel, men at det dog også er forekommet, at straffen er fastsat til 3 måneders ubetinget fængsel. (...)

Det fremgår endvidere af nyere retspraksis gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen og Tidsskrift for Kriminalret, at straffen for flere overtrædelser af bestemmelsen i straffelovens § 219 eller ved samtidig overtrædelse af straffelovens § 218, stk. 1, i flere tilfælde er fastsat til fængsel i 3 måneder. (...)

Der ses ikke at være trykt praksis, som direkte vedrører straffelovens § 220. (...)

I Domme i Kriminelle Sager fra 1990-1992 er dog refereret en utrykt dom vedrørende overtrædelse af straffelovens § 220 (side 164):

Østre Landsret 11. september 1992 (9. afd. nr. 81/92) (3 måneders betinget fængsel): En 53-årig mand havde i løbet af en periode på ca. 3 måneder én gang skaffet sig samleje og én gang anden kønslig omgængelse end samleje med en kvinde, der som langtidsledig var ansat i en kommune, hvor tiltalte havde instruktionsbeføjelse over for hende. (...)

Retspraksis om straffelovens § 221, 2. led, er (...) sparsom. Der kan fra retspraksis henvises til følgende domme (som er de eneste trykte domme siden bestemmelsens ikrafttræden i 1933):

TfK 2011.563 V (60 dages fængsel som tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, til en dom på 50 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste for kørsel i frakendelsestiden): En 46-årig mand var i en haveforening gået ind i et hus og havde taget bukserne af en sovende kvinde og tilsneget sig oralsex med hende, der forvekslede tiltalte med sin mand.

UfR 2011.58 Ø (4 måneders fængsel): En 49-årig mand havde tilsneget sig anden kønslig omgængelse end samleje med en væsentligt yngre kvinde, som forvekslede tiltalte med sin kæreste, idet tiltalte stak en finger op i forurettedes skede og slikkede hende i skridtet. De nærmere omstændigheder omkring gerningsmandens tilstedeværelse fremgår ikke af den trykte dom. Byretten anså under hensyn til den betydelige aldersforskel mellem gerningsmanden og forurettede forholdet som groft.

UfR 1994.93 V (7 måneders fængsel): En 46-årig mand, der overnattede hos en kvindelig bekendt, gik ind i hendes soveværelse, hvor hun sov, og indledte samleje med hende, der forvekslede ham med sin fraskilte mand, der nu og da overnattede i lejligheden, og som hun undertiden havde samleje med. (Den udmålte straf omfattede også et tilfælde af spirituskørsel, og det må antages, at straffen for overtrædelsen af straffelovens § 221 isoleret set ville have ligget på 6 måneders fængsel).

UfR 1959.97 H (3 års fængsel): En 51-årig mand havde flere gange samleje med sin 17-årige datter, der var mentalt retarderet, idet han foregav at være en af hendes bekendte og fordrejede sin stemme og tilhyllede sit ansigt. Nævningerne fandt tiltalte skyldig i incest, jf. straffelovens § 210, og i forsøg på tilsnigelse af samleje, jf. straffelovens § 221. Det må antages, at forholdet blev kategoriseret som forsøg, fordi datteren genkendte sin far og således ikke var i nogen vildfarelse med hensyn til, hvem hun havde samleje med.

UfR 1955.229 H (8 måneders fængsel): En 38-årig mand gik ind på et værelse i en klublejlighed, lagde sig i sengen hos den kvinde, der boede der, og forsøgte at få samleje med hende, idet han var klar over, at hun forvekslede ham med sin kæreste.«

Det fremgår af pkt. 4.2.8 og 4.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der ikke lægges op til ændringer i det eksisterende straffniveau for overtrædelse af straffelovens § 218, stk. 1, og §§ 219-221.

Om det eksisterende straffniveau for overtrædelse af § 223 fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 414-415):

»Domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 223, stk. 1, sker ofte samtidig med domfældelse for andre forhold, navnlig overtrædelse af straffelovens § 222. Der er få nyere trykte afgørelser, hvor der alene er domfældt for overtrædelse af § 223, stk. 1. Der kan henvises til følgende fortrinsvis nyere domme:

TfK 2010.936 Ø (3 måneders fængsel): En 27-årig lærervikar havde to gange fået en 16-årig kvindelig elev på den skole, hvor han var ansat, til at sutte sit lem til sædafgang.

TfK 2008.180 Ø (6 måneders fængsel): En 40-41-årig mand havde gennem 2 år flere gange samleje og anden kønslig omgængelse end samleje med sin 15-16-årige plejedatter.

UfR 2005.1460 H (60 dages betinget fængsel): En ridelærer havde én gang haft anden kønslig omgængelse end samleje med en 17-årig elev (samt begået blufærdighedskrænkelser over for to 15-årige piger).

FED 2003.1096 Ø (4 måneders fængsel): En mand havde befølt sin 15-årige steddatter på maven og brystet under tøjet (blufærdighedskrænkelser) samt forsøgt at opnå anden kønslig omgængelse end samleje med hende, idet han tog sin penis frem og forsøgte at få hende til at berøre den og opfordrede hende til at sutte på den (hvilket hun imidlertid nægtede at gøre).

UfR 1981.768 Ø (3 måneders betinget fængsel): En 40-årig lærer ved en musikskole havde gennem ca. 2 måneder jævnligt samleje med en 15-årig pige, som han underviste. (...)

Trykt praksis omkring anvendelse af § 223, stk. 2, er meget sparsom. Der kan henvises til følgende nyere domme:

TfK 2010.415 V (40 dages fængsel): En 62-årig mand havde fået en 15-årig dreng til at trække bukserne ned, hvorefter tiltalte med højre hånd havde onaneret drengens kønsllem til sædafgang, mens hans holdt sin venstre arm om drengen. Tiltalte havde kendt drengen i 5-7 år, og han havde i denne periode mødtes med ham mindst én gang om måneden. Tiltalte var klar over, at drengen ikke fungerede som en normal 15-årig.

TfK 2006.546 Ø (1½ års fængsel, som også omfattede andre – grovere – seksuelle krænkelser af børn): En 31-34-årig mand suttede gennem 2½ år flere gange på en 15-17-årig drengs lem, fik flere gange drengen til at sutte på tiltaltes lem og fik én gang drengen til at have analt samleje med tiltalte. Drengen kom i tiltaltes hjem for at besøge tiltaltes plejebarn, som var drengens kammerat.

UfR 2003.1616 V (60 dages fængsel): Tiltalte var kommet i kontakt med en 15-årig dreng via internettet ved at udgive sig for at være en jævnaldrende pige, der angiveligt aftalte med drengen, at hendes far ville hente ham, for at han kunne møde hende. Tiltalte udgav sig som far til pigen, kørte forurettede til sin bopæl, trak bukserne af drengen og suttede hans kønsllem til sædafgang. Herved fandtes tiltalte at have udøvet et groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed i forbindelse med den af ham skabte situation.«

Det fremtidige strafniveau for overtrædelse af § 223 omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende strafniveau.

Om det eksisterende strafniveau for rufferi fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 496-497):

»I retspraksis er i en række tilfælde idømt mellem ½ og 1½ års fængsel for at holde bordel, jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3. Anvendelse af helt eller delvis betinget dom er forholdsvis almindeligt i førstegangstilfælde. (...)

I et tilfælde, hvor tiltalte kun nåede at holde bordel i ca. 14 dage, før politiet greb ind, blev straffen fastsat til 60 dages betinget fængsel (som også omfattede straf for beskæftigelse af udlændinge uden arbejdstilladelse)«

Om det fremtidige strafniveau for rufferi fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23 (forslag til straffelovens § 233):

»der er ikke tilsigtet nogen ændringer i strafudmålingen for overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, i forhold til i dag.

Forhold, som i dag alene straffes som udnyttelse af en andens erhverv ved prostitution, jf. den gældende bestemmelse i straffelovens § 229, stk. 1, bør imidlertid, når der er tale om rufferi som defineret i det foreslåede § 233, stk. 1, fremover straffes på linje med bordelvirksomhed. Den konkrete straf bør udmåles bl.a. under hensyn til prostitutionsvirksomhedens tidsmæssige udstrækning, antallet af beskæftigede prostituerede og den opnåede eller tilsigtede fortjeneste, men under i øvrigt sammenlignelige omstændighe-

der bør bagmandsvirksomhed i forbindelse med barprostitution, escortprostitution og gadeprostitution straffes lige så hårdt som bagmandsvirksomhed i forbindelse med bordelvirksomhed.«

6. Bøde eller fængsel indtil 4 år

- Blufærdighedskrænkelser af et barn under 15 år (§ 232)

Om det eksisterende straffniveau for blufærdighedskrænkelser fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 586-590):

»Befølinger straffes typisk med fængsel mellem 14 dage og 3 måneder, idet straffe på 4 eller 5 måneders fængsel dog også forekommer. Der forekommer både betingede og ubetingede straffe i spændet fra 14 dage til 3 måneder, men betinget straf er hyppigere, når straffen fastsættes til 14 dage, end når straffen fastsættes højere. Ved straffens udmåling lægges navnlig vægt på befølingens karakter (hvor på kroppen, inden for/uden på tøjet osv.), om der er tale om enkeltstående eller gentagne tilfælde af befølinger samt på forholdet mellem gerningsmanden og forurettede (herunder om der er tale om ansættelsesforhold, familieforhold, patientforhold osv.). (...)

Blotteri straffes typisk med bøde, i grovere tilfælde dog med fængsel typisk udmålt i dage. (...)

Trykte domme om andre former for blufærdighedskrænkelser end beføling og blotteri er sjældne, og det er derfor vanskeligt at angive et typisk straffniveau, men der forekommer i hvert fald fængselsstraffe udmålt i dage.«

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22 (forslag til straffelovens § 232), at der ikke er tilsigtet nogen ændring i strafudmålingen i forhold til i dag.

7. Bøde eller fængsel indtil 3 år

- Udnyttelse i øvrigt af andres prostitution og visse former for mellemmandsvirksomhed ved prostitution (§ 233, stk. 2)

Om det eksisterende straffniveau fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 498-499):

»Trykt retspraksis om overtrædelse af straffelovens § 229 er sparsom. Der kan bl.a. henvises til følgende domme om overtrædelse af § 229, stk. 1:

TfK 2007.425 V (8 måneders fængsel, heraf 5 måneder betinget): En 58-59-årig mand havde i ca. 1 år fungeret som chauffør for prostituerede, der betjente kunderne i kundernes hjem. Han havde modtaget ca. 155.000 kr. i betaling herfor. Straffen omfattede også et forhold af bedrageri over for en A-kasse, jf. straffelovens § 289 a, stk. 1, med hensyn til ca. 130.000 kr.

UfR 1975.889 Ø (60 dages betinget fængsel med en tillæggsbøde på 2.000 kr.): En 52-årig mand havde over en periode på ca. 9 måneder ca. 160 aftener udlejet et værelse i sin lejlighed til en prostitueret for 50 kr. pr. aften.

UfR 1969.492 Ø (3 måneders fængsel): En 44-årig kvinde havde ca. 50 gange udlejet sin lejlighed til en prostitueret for 150 kr. pr. dag.

UfR 1962.178 V (5 måneders fængsel): En taxivognmand havde gennem ca. 2 år mod betaling formidlet kontakt mellem prostituerede og kunder samt kørt for de prostituerede. (...)

Oplysninger fra Danmarks Statistik viser, at der i den 25-årige periode 1985-2009 var i alt 82 fældende strafferetlige afgørelser for overtrædelse af straffelovens § 229, heraf 18 ubetingede fængselsstraffe på som oftest mellem 30 dages og 6 måneders fængsel. Der var dog én dom på 1 års fængsel og én dom på 2½ års fængsel.«

Om det fremtidige straffniveau fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23 (forslag til straffelovens § 233):

»Medtagelsen af bøde i normalstrafferammen er udtryk for en teknisk begrundet forenkling af normal- og sidestrafferammer på linje med den forenkling, som ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 blev foretaget i

en række bestemmelser i straffeloven. Der er med udeladelsen i lovteksten af kravet om formildende omstændigheder som betingelse for at idømme bøde ikke tilsigtet nogen ændring i det hidtidige udmålingsniveau efter straffelovens § 229, stk. 1.«

8. Fængsel indtil 2 år

– Samleje med bror eller søster (§ 210, stk. 2)

Om det eksisterende straffniveau fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 706-707):

»Trykt retspraksis om overtrædelse af § 210, stk. 2, er sparsom. Fra nyere retspraksis kan nævnes følgende domme (...):

TfK 2009.6 Ø (1 års betinget fængsel): En 15-21 årig ung mand havde i adskillige tilfælde samleje og anden kønslig omgængelse end samleje med sin 4½ år yngre søster. Søsteren var over 12 år, da de begyndte at have samleje. Forholdet blev politianmeldt, da søsteren var 14 år, men fortsatte også herefter, indtil hun var 16 år. (Forholdet var begyndt, før tiltalte fyldte 15 år, og søsteren blev også sigtet (men ikke tiltalt) for så vidt angår perioden efter, at hun var fyldt 15 år).

FED 2008.221 (foranstaltningsdom): En 19-20 årig mand, der var mentalt retarderet i lettere grad, havde i en periode på 8 måneder 2-5 gange anden kønslig omgængelse end samleje med sin 6-7 årige halvsøster.

TfK 2008.256 V (1½ års fængsel, heraf 3 måneder ubetinget): En 15-årig dreng havde to gange samleje og to gange anden kønslig omgængelse end samleje med sin 10-årige halvsøster. Tiltalte blev vedrørende det ene samleje tillige dømt for voldtægt. (Forholdet var begyndt, før tiltalte fyldte 15 år).

UfR 2005.2276 V (3 måneders betinget fængsel): En 15-årig dreng havde én gang samleje med sin 10-årige søster. (Tiltalte havde endvidere haft samleje med søsteren to gange, før han fyldte 15 år).

UfR 1993.93 Ø (6 måneders fængsel): En 32-årig mand havde i en periode på 7 måneder mange gange samleje med sin 15-årige halvsøster.«

Det fremgår af betænkningen, at ved frivillige seksuelle forhold mellem søskende, som begge er 15-17 år, bør begge søskende gives tiltalefrafald uden vilkår (side 714). Det fremtidige straffniveau i andre tilfælde omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende straffniveau.

9. Bøde eller fængsel indtil 2 år

– Samleje som kunde mod betaling eller løfte om betaling med en person under 18 år (§ 224, stk. 2)

– Overværelse som tilskuer af en forestilling med pornografisk optræden med deltagelse af en person under 18 år (§ 227, stk. 2)

– Blufærdighedskrænkelser af en person over 15 år (§ 232)

– Ved svig eller anden utilbørlig fremgangsmåde at formå en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde (§ 233 a)

– Udbredelse af børnepornografi (§ 235, stk. 1)

Om det eksisterende straffniveau for samleje som kunde mod betaling eller løfte om betaling med en person under 18 år fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 427):

»Trykt retspraksis om § 223 a er meget sparsom, idet der alene kendes følgende fældende dom:

UfR 2005.1963 Ø (20 dagbøder): En 51-årig mand havde haft samleje mod betaling med en 17-årig pige (som var prostitueret, hvilket var et krav, da forholdet var begået før lovændringen i 2003).

Oplysninger fra Danmarks Statistik viser, at der i den 10-årige periode 1999-2009 var i alt 7 fældende strafferetlige afgørelser for overtrædelse af § 223 a (hvor dette var hovedforholdet). Heraf var ingen ubetingede fængselsstraffe.«

Det fremtidige straffniveau omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende straffniveau.

Om det eksisterende straffniveau for overværelse som tilskuer af en forestilling med pornografisk optræden med deltagelse af en person under 18 år fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 571):

»Der foreligger ikke trykt retspraksis vedrørende overtrædelse af straffelovens (...) § 235 a. (...)

Straffelovens § 235 a har kun været gældende siden den 1. juli 2009, og der foreligger endnu ikke statistiske oplysninger om bestemmelsens anvendelse ud over, at politiet i 2009 modtog 0 anmeldelser om overtrædelser af bestemmelsen og i 2010 1 anmeldelse om overtrædelse af bestemmelsen.«

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21 (forslag til straffelovens § 227), at der ikke er tilsigtet nogen ændring i strafudmålingen i forhold til i dag.

Om det eksisterende og fremtidige straffniveau for blufærdighedskrænkelser henvises til pkt. 6 ovenfor.

Med hensyn til det eksisterende straffniveau for ved svig eller anden utilbørlig fremgangsmåde at formå en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have seksuelt forhold til en kunde fremgår af betænkningen alene, at der ikke ses at være trykt retspraksis om overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 1 (side 498).

Det fremtidige straffniveau omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende straffniveau.

Om det eksisterende straffniveau for udbredelse af børnepornografi fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 624-626):

»Rigsadvokaten har som bilag til Rigsadvokaten Informerer nr. 12/2005 udsendt en oversigt over domme vedrørende overtrædelser af straffelovens § 235 begået efter den 4. april 2003. Bilaget er senest opdateret den 12. december 2006. Det fremgår af denne oversigt over domme, at straffene for overtrædelse af § 235 (...) navnlig afhænger af omfanget og karakteren af det børnepornografiske materiale, som gerningsmanden har udbedt eller besiddet mv.

Med hensyn til udbredelse indeholder oversigten en enkelt dom, hvor straffen var bøde, idet der alene var udbredt tre billeder til én person. Ved alle øvrige domme om udbredelse i oversigten er idømt fængsel, som oftest ubetinget, men i nogle tilfælde betinget. Straffene går fra 10 dages fængsel til 1 års fængsel. Det bemærkes, at mange af dommene om udbredelse samtidig angår besiddelse, herunder undertiden således at der dømmes for besiddelse af væsentligt mere materiale, end der er udbredt. (...)

Senere retspraksis vedørende straffelovens § 235 ses generelt at være på linje med de domme, som fremgår af Rigsadvokatens oversigt. (...)

Rigsadvokaten har i meddelelse nr. 9/2005 fastsat retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstand i sager om overtrædelse af straffelovens § 235. Retningslinjerne er senest rettet i september 2009.

Ifølge retningslinjerne skal anklagemyndigheden altid nedlægge påstand om ubetinget frihedsstraf ved overtrædelse af § 235, stk. 1 (udbredelse), og med hensyn til straffens længde skal der navnlig lægges vægt på den tidsmæssige udstrækning af udbredelsen, omfanget af udbredelsen (herunder størrelsen af kredsen, hvortil udbredelse er sket), størrelsen af et eventuelt vederlag, grovheden af det børnepornografiske materiale og materialets omfang.«

Hverken betænkningen eller lovforslaget angiver forventninger til straffens længde i sager om udbredelse af børnepornografi. Derimod fremgår det af pkt. 8.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at en stillingtagen til Straffelovrådets forslag om at udvide den eksisterende ordning med betinget dom med vilkår om sexologisk behandling til at omfatte udbredelse og besiddelse af børnepornografi efter Justitsministeriets opfattelse bør afvente resultaterne af det forskningsprojekt om behandling af seksualforbrydere, som er igangsat.

10. Fængsel indtil 1 år

- Samleje med en person over 18 år ved groft misbrug af arbejdsmæssig, økonomisk eller behandlings- eller plejemæssig afhængighed (§ 220)

Om det eksisterende straffniveau for overtrædelse af straffelovens § 220 fremgår bl.a. følgende af Straffelovrådets betænkning (side 320-321):

»Der ses ikke at være trykt praksis, som direkte vedrører straffelovens § 220. (...)

I Domme i Kriminelle Sager fra 1990-1992 er dog refereret en utrykt dom vedrørende overtrædelse af straffelovens § 220 (side 164):

Østre Landsret 11. september 1992 (9. afd. nr. 81/92) (3 måneders betinget fængsel): En 53-årig mand havde i løbet af en periode på ca. 3 måneder én gang skaffet sig samleje og én gang anden kønslig omgængelse end samleje med en kvinde, der som langtidsledig var ansat i en kommune, hvor tiltalte havde instruktionsbeføjelse over for hende.«

Det fremgår af pkt. 4.2.8 og 4.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der ikke lægges op til ændringer i det eksisterende straffniveau.

11. Bøde eller fængsel indtil 1 år

- Udlejning af værelse i hotel til brug for erhvervmæssig prostitution (§ 233, stk. 3)
- Besiddelse af børnepornografi (§ 235, stk. 2)

Om det eksisterende straffniveau for udlejning af værelse i hotel til brug for erhvervmæssig prostitution fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 499):

»Så vidt ses findes alene to trykte domme, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 229, stk. 2:

TfK 2010.956 Ø (6 måneders betinget fængsel): En 59-64-årig mand havde over en periode på knap 4½ år udlejet kabiner i en pornobigraf til prostituerede og deres kunder, hvorved han opnåede en indtjening på ca. 3,3 mio. kr.

UfR 1964.220 Ø (20 dages hæfte): En hotelportier havde over en periode på ca. ½ år udlejet værelser til prostitution, nemlig til en kvinde 7-8 gange, til en anden kvinde talrige gange, til en tredje kvinde 8-10 gange, til en fjerde kvinde 3 gange og til en femte kvinde 4 gange.«

Om det fremtidige straffniveau fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23 (forslag til straffelovens § 233):

»Det foreslås, at strafferammen ændres fra fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde til bøde eller fængsel indtil 1 år. Der er tale om en teknisk begrundet forenkling af normal- og sidestrafteammer på linje med den forenkling, som ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 blev foretaget i en række bestemmelser i straffeloven. Der er med udeladelsen i lovteksten af kravet om formildende omstændigheder som betingelse for at idømme bøde ikke tilsigtet nogen ændring i det hidtidige udmålingsniveau efter straffelovens § 229, stk. 2.«

Om det eksisterende straffniveau for besiddelse af børnepornografi fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 624-626):

»Rigsadvokaten har som bilag til Rigsadvokaten Informerer nr. 12/2005 udsendt en oversigt over domme vedrørende overtrædelser af straffelovens § 235 begået efter den 4. april 2003. Bilaget er senest opdateret den 12. december 2006. Det fremgår af denne oversigt over domme, at straffene for overtrædelse af § 235 (...) navnlig afhænger af omfanget og karakteren af det børnepornografiske materiale, som gerningsmanden har udbedt eller besiddet mv. (...)

Med hensyn til besiddelse (uden udbredelse) indeholder oversigten 6 domme, hvor straffen var bøde, og 46 domme, hvor straffen var fængsel, spændende fra 10 dages fængsel til 5 måneders fængsel. Med hen-

syn til valget mellem ubetinget og betinget straf har Højesteret i to principielle afgørelser af 10. november 2006 (UfR 2007.404 og 407) fastsat følgende retningslinjer:

»Højesteret finder, at udgangspunktet bør være, at anvendelse af betinget straf ikke er udelukket ved førstegangsovertrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, medmindre der er tale om en overtrædelse af betydelig grovhed, eksempelvis besiddelse af et større antal groft børnepornografiske fotografier eller film eller et antal fremstillinger af særligt grove forhold, f.eks. voldtægt af børn.«

Med hensyn til mod vederlag at gøre sig bekendt med børnepornografisk materiale (uden hverken at besidde eller udbrede materialet) indeholder oversigten én dom, hvor straffen var bøde, og tre domme, hvor straffen var betinget fængsel i henholdsvis 20, 20 og 30 dage.

Senere retspraksis vedørende straffelovens § 235 ses generelt at være på linje med de domme, som fremgår af Rigsadvokatens oversigt.

Ved én senere trykt dom (TfK 2008.706 Ø) vedrørende besiddelse er der idømt 6 måneders fængsel, hvilket må antages at skyldes, at overtrædelsen i denne sag var grovere end i de sager, der indgår i Rigsadvokatens oversigt.

Endvidere foreligger der én senere trykt dom (TfK 2011.272 V) vedrørende udbredelse under særligt skærpende omstændigheder (så vidt ses i kraft af materialets meget store omfang og herunder til dels meget grove karakter). Sagen angik ca. 1,4 mio. fotografier og 9.288 film, heraf 3.779 fotografier og 178 film med særligt grove seksuelle forhold, som tiltalte havde lagret på sin computer, og som blev stillet til rådighed for andre i et fildelingsnetværk. Straffen blev fastsat til 3 års fængsel (dissens af 3 dommere for at fastsætte straffen til 4 års fængsel).

Rigsadvokaten har i meddelelse nr. 9/2005 fastsat retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstand i sager om overtrædelse af straffelovens § 235. Retningslinjerne er senest rettet i september 2009. (...)

Ifølge retningslinjerne skal anklagemyndighedens strafpåstand ved overtrædelse af § 235, stk. 2 (besiddelse mv.) som udgangspunkt være ubetinget frihedsstraf. I førstegangstilfælde kan der dog nedlægges påstand om betinget dom, hvis der ikke er tale om en overtrædelse af betydelig grovhed, jf. højesteretsdommene af 10. november 2006, der er omtalt ovenfor. Endvidere kan der i førstegangstilfælde i stedet nedlægges påstand om bødestraf, når der er tale om besiddelse af et meget begrænset antal børnepornografiske fremstillinger.«

Hverken betænkningen eller lovforslaget angiver forventninger til straffens længde i sager om besiddelse af børnepornografi. Derimod fremgår det af pkt. 8.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at en stillingtagen til Straffelovrådets forslag om at udvide den eksisterende ordning med betinget dom med vilkår om sexologisk behandling til at omfatte udbredelse og besiddelse af børnepornografi efter Justitsministeriets opfattelse bør afvente resultaterne af det forskningsprojekt om behandling af seksualforbrydere, som er igangsat.

12. Fængsel indtil 4 måneder

– Overtrædelse af opholdsforbud, boligforbud, besøgsforbud eller kontaktforbud (§ 236, stk. 4)

Om det eksisterende strafniveau fremgår bl.a. følgende af betænkningen (side 677):

»[der] findes (...) så vidt ses kun én trykt dom, UfR 2007.2320 Ø. (...) overtrædelsen i denne sag [bestod] i, at domfældte to gange samme dag i forbindelse med udgang fra afsoning kortvarigt var til stede i sin lejlighed, mens der var personer under 18 år til stede i lejligheden. Straffen blev fastsat til 14 dages fængsel. (...)

Oplysninger fra Danmarks Statistik viser, at der i perioden 1980-2010 var 4 fældende strafferetlige afgørelser, hvor overtrædelse af et pålæg efter straffelovens § 236, stk. 4, var hovedforholdet. Det drejer sig om en foranstaltningsdom i 2004 og tre ubetingede fængselsstraffe i 2002, 2007 (ovennævnte trykte dom) og 2010 på henholdsvis 30 dage, 14 dage og 60 dage.«

Det fremtidige strafniveau omtales ikke i betænkningen eller lovforslaget, og der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til det eksisterende strafniveau.

13. Bøde

– Salg af utugtige billeder eller genstande til en person under 16 år (§ 234)

Om det eksisterende strafniveau fremgår følgende af betænkningen (side 601):

»Bestemmelsen anvendes ikke i praksis. Ifølge oplysninger fra Danmarks Statistik var der dog i den 25-årige periode 1985-2009 en enkelt fældende strafferetlig afgørelse i 1998 for overtrædelse af straffelovens § 234.«

Bestemmelsen foreslås ikke ændret ved lovforslaget.

Spørgsmål 25:

Hvad er regeringens begrundelse for at hæve strafferammen for en lang række overtrædelser af bestemmelserne i kapitel 24 i straffeloven, men ikke at forhøje straffen for voldtægt og overfaldsvoldtægt?

Svar:

Lovforslaget indeholder flere forslag om, at forhold, som i dag hører under én strafbestemmelse, fremover skal høre under en strafbestemmelse med en anden strafferamme. Som eksempel kan nævnes forslaget om, at forhold, der i dag er omfattet af straffelovens § 218, stk. 2, om at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen (strafmaksimum 4 års fængsel), fremover skal være omfattet af straffelovens § 216 om voldtægt (strafmaksimum 8 eller 12 års fængsel), jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 11.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at visse delte strafferammer slås sammen til én strafferamme med samme strafmaksimum som den højeste af de strafferammer, som gælder i dag. Som eksempel kan nævnes optagelse af pornografiske fotografier, film eller lignende af en person under 18 år med forsæt til at udbrede materialet, jf. forslaget til straffelovens § 226 (lovforslagets § 1, nr. 21).

Bortset fra forslag af denne karakter, som enten er udtryk for en ændret afgrænsning af forskellige strafbestemmelser over for hinanden eller for en forenkling af eksisterende strafferammer, indeholder lovforslaget imidlertid kun tre forslag om forhøjelse af strafferammer. Alle tre forslag angår forhold begået over for børn under 18 år, henholdsvis (1) groft misbrug af arbejdsmæssig, økonomisk eller behandlings- eller plejemæssig afhængighed (forslag til ændring af straffelovens § 220), (2) medvirken til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde (forslag til straffelovens § 224, stk. 1), og (3) overværelse som tilskuer af en forestilling med pornografisk optræden med deltagelse af en person under 18 år (forslag til straffelovens § 227, stk. 2). Som det fremgår af pkt. 4, 5 og 9 i besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget, er der med disse tre forslag om forhøjelse af strafferammer ikke tilsigtet ændringer i det eksisterende strafniveau.

Med hensyn til begrundelsen for ikke at forhøje straffen for voldtægt og overfaldsvoldtægt fremgår det af pkt. 3.2.4 i lovforslagets bemærkninger, at Justitsministeriet generelt er enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag vedrørende voldtægt. Der kan derfor henvises til pkt. 3.2.3 i lovforslagets bemærkninger, som bl.a. indeholder følgende om Straffelovrådets overvejelser vedrørende straniveauet for voldtægt:

»Voldtægt udgør sammen med grove overtrædelser af forbuddet mod samleje med barn under 15 år de groveste seksualforbrydelser, og strafniveauet for voldtægt (og grove overtrædelser af forbuddet mod samleje med barn under 15 år) er i overensstemmelse hermed generelt markant højere end strafniveauet for andre seksualforbrydelser.

Kriminalitetsniveauet vedrørende voldtægt har i en årrække været nogenlunde stabilt og synes ikke påvirket af strafskærpelsen i 2002, og Straffelovrådet finder ikke grundlag for at antage, at en yderligere strafskærpelse vil have en kriminalitetsdæmpende effekt.

Straffelovrådet finder endvidere, at der heller ikke i samfundsudviklingen i øvrigt siden lovgivningsmaktens regulering af det daværende strafniveau for voldtægt i 2002 er forhold, som taler for en regulering af det nuværende generelle strafniveau for voldtægt i op- eller nedadgående retning.«